ישראל שטערן

דער זילבער שמעלצט זיך*)

מיין גאט, ס'ציטערן אונטען די פיס און די שטערן אויבען
נישט בלויז אין דער דראהענדער זן פון ימים נוראים:
דער זילבער פון דיינע הימלען צעשמעלצט זיך
אין דער געהעכערטער טעמפעראטור פון חולאים.

38, 39, 40, פערציג מיט אכט
זענען טרעפ, וואס שטייגען ארויף ארויף צו דיר,
און קראנקע זענען זיכער, אז זיי ליגען ביי דיין הארץ,
און זיי וויינען אריין אין דער נאכט...

זיי רייסען אב די ארגען פון טערמאמעטער,
קוקען בלאנדזשענדיג אין פענסטער, זוכען נישטערן אויף דער וואנד
און כאפען ווי טרינקענדע זיך אן אין דיין האנד —
שטעכסטו, הערסטו ווי עס רוישט היץ און געשריי און דארשט און בראנד.

פאכנען די קראנקע, אז זיי ליגען ביי דיין הארץ
און ווייגען אין דער נאכט און פערגיסען די שרעק.

— — — — — — — — — — — — —

נאר מיילמאל געהסטו, גאט, שטומערהיים צוועק
און אהן גרוס פערהעקסטו הינטער זיך די טיר.

*) דער בעוואוסטער אידישער דיכטער ישראל שטערן איז געווען שווער קראנק. און בעת זיין קראנקהייט האט ער אנגעשריבען [illegible] [illegible] די [illegible] אין דעם קראנקען מצב.

מיר גיבן איבער די לעצטע 2 שורות אין ייווא אויסלייג :

דער באַוווּסטער ייִדישער דיכטער ישׂראל שטערן איז איצט שווער קראַנק ,און
בעת זײַן קראַנקהייט האָט ער אָנגעשריבן דאָס פּרעכטיקע ליד, ווו ער ברענגט
צום אויסדרוק די שטימונג פֿונעם קראַנקן מענטש.

דער זילבער שמעלצט זיך
הײַנט (וואַרשע, 1908–1939)
27, נומ' 52, מאַרץ 2, 1934, ז' 6